ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 10.05.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

165

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 20. března 1991,

kterým se zřizuje Krkonošský národní park a stanoví podmínky jeho ochrany

Vláda České republiky nařizuje podle § 8 odst. 1 a § 9 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody:

§ 1
Krkonošský národní park

(1) K zajištění ochrany přírody a krajiny v Krkonoších v souladu s moderními poznatky ekologických i společenských vědních oborů se zřizuje Krkonošský národní park (dále jen „národní park“). Územní vymezení národního parku je obsaženo v příloze č. 1 tohoto nařízení; grafické znázornění území parku je obsaženo v příloze č. 2 tohoto nařízení.

(2) Území národního parku vyznačí orgány geodézie a kartografie v evidenci nemovitostí. Základní mapa, v níž je zakresleno území národního parku v měřítku 1 : 25 000, se uloží na ministerstvu životního prostředí České republiky, mapy z ní odvozené se dále uloží u Českého ústavu ochrany přírody, na okresních a obecních úřadech, v jejichž obvodu se území národního parku rozkládá, a na Správě Krkonošského národního parku, jakož i na územních orgánech geodézie a kartografie.

§ 2
Poslání národního parku

(1) Posláním národního parku je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k ekologicky únosné turistice a rekreaci nezhoršující životní prostředí.

(2) Hospodářské a jiné využití národního parku musí být podřízeno zachování a zlepšení přírodních poměrů podle odstavce 1.

§ 3
Správa a rada národního parku

(1) Odbornou organizací pro ochranu přírody, zabezpečení strážní, kontrolní a informační služby, provádění sanačních, údržbářských a jiných nezbytných prací a kulturněvýchovnou činnost je pro území národního parku a jeho ochranného pásma Správa Krkonošského národního

parku se sídlem ve Vrchlabí (dále jen „Správa“). Správu zřizuje a řídí ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen „ministerstvo“), které schvaluje její statut a jmenuje ředitele. Správa musí být přizvána ke každému řízení a jednání, které se týká zájmů ochrany přírody i rozvoje národního parku včetně ochranného pásma (§ 11).

(2) K posouzení všech důležitých dokumentů řízení a ochrany národního parku a k přípravě závažných rozhodnutí, zejména k přijetí plánu péče o národní park a jeho ochranné pásmo, územních plánů a lesních hospodářských plánů se zřizuje Rada Krkonošského národního parku (dále jen „Rada“), která je iniciativním a konzultačním orgánem Správy. Členy Rady jsou zástupci obcí, dotčených okresních úřadů, nejvýznamnějších hospodářských podniků a podnikatelů na území národního parku, případně jeho ochranného pásma, a vědečtí a odborní pracovníci. Členy Rady jmenuje a odvolává a jednání Rady svolává ředitel Správy.

§ 4
Členění národního parku do zón ochrany přírody

(1) Metody a způsoby ochrany národního parku jsou diferencovány podle rozdělení národního parku do tří zón vymezených s ohledem na přírodní hodnoty.

(2) Do 1. zóny (přísná přírodní) se zařazuje území s nejvýznamnějšími přírodními hodnotami v národním parku, zejména přirozené nebo málo pozměněné ekosystémy vhodné pro rychlou obnovu samořídících funkcí. Cílem je uchování či obnova samořídících funkcí ekosystémů a omezení lidských zásahů do přírodního prostředí k udržení tohoto stavu.

(3) Do 2. zóny (řízená přírodní) se zařazuje území s významnými přírodními hodnotami, člověkem převážně pozměněné lesní a zemědělské ekosystémy vhodné pro omezené, přírodě blízké a šetrné lesní či zemědělské využívání. Cílem je udržení přírodní rovnováhy, co nejširší druhová rozmanitost a postupné přiblížení ekosystémů přirozeným společenstvům.

(4) Do 3. zóny (okrajová) se zařazuje území člověkem značně pozměněných ekosystémů a střediska soustředěné zástavby. Cílem je v souladu s posláním národního parku udržet a přiměřeně podporovat využívání této zóny pro trvalé bydlení, služby, zemědělství, lesní hospodářství, turistiku a rekreaci.

(5) Vymezení jednotlivých zón stanoví ministerstvo po projednání s dotčenými orgány státní správy a v dohodě s federálním ministerstvem obrany a ministerstvem zemědělství České republiky a zaznamená je v mapách v měřítku 1 : 25 000 a menším uložených na ministerstvu, ministerstvu zemědělství České republiky, dotčených okresních a obecních úřadech a na Správě.

§ 5
Základní povinnosti při ochraně národního parku

(1) Na celém území národního parku je zakázáno:

a) ukládat odpady, které mají původ mimo území národního parku,

b) tábořit mimo vyhrazená místa,

c) parkovat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo vyhrazená místa kromě parkování vozidel orgánů a organizací státní ochrany přírody, lesního hospodářství a zemědělství, obrany státu a ochrany státních hranic, požární ochrany a zdravotní služby,

d) organizovat hromadné sportovní a rekreační akce,

e) provozovat horolezectví a létání na padácích a závěsných kluzácích,

f) sbírat či odchytávat volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny kromě lesních plodů, není-li stanoveno jinak,

g) zavádět geograficky nepůvodní druhy planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů,

h) zavádět intenzivní chovy zvěře, např. obory, farmové chovy, bažantnice a používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,

i) měnit stávající vodní režim pozemků kromě případů uvedených v odstavci 2 písm. c),

j) stavět dálnice a nové silnice,

k) provádět chemický posyp cest,

l) těžit nerosty, horniny a humolity kromě stavebního kamene a písku pro stavby v národním parku.

(2) Jen se souhlasem orgánu státní ochrany přírody lze na území národního parku:

a) vypouštět uměle odchované jedince živočišných druhů nebo znovu zavádět původní rostlinné a živočišné druhy,

b) zřizovat, měnit nebo rušit vodohospodářská díla,[1]) provádět úpravu a údržbu vodních toků a vodních ploch,

c) budovat nové či rekonstruovat stávající povrchové odvodnění pozemků,

d) provádět změny ve využití území včetně změn současné skladby a ploch kultur pozemků,

e) provádět stavbu silnic, místních komunikací, lesních cest a svážnic,

f) provádět geologické průzkumy a geologické práce,

g) pořádat vyhlídkové lety vzdušnými dopravními prostředky,

h) zřizovat nové pohraniční přechody,

i) zřizovat lyžařské vleky a vytyčovat zimní běžecké tratě,

j) vyznačovat turistické cesty a místa pro parkování,

k) ukládat odpady, které mají původ na území národního parku,

l) težit stavební kámen a písek pro stavby v národním parku,

m) provozovat horskou cyklistiku,

n) sbírat léčivé rostliny pokud nejsou rostlinami zvláště chráněnými,[2])

o) provádět vápnění pozemků ležících vně zastavěné části obcí,

p) schvalovat lesní hospodářské plány a plány mysliveckého hospodaření.[3])

(3) Při ochraně stromů a keřů rostoucích mimo les na území národního parku se postupuje podle zvláštního předpisu.[4]) Povolení ke kácení lze vydat jen po projednání se Správou.

§ 6
Omezení vstupu do 1. zóny

(1) V 1. zóně národního parku se lze pohybovat pouze po vyznačených cestách. Vstupovat mimo vyznačené cesty lze pouze na základě povolení Správy, která je může vydat pro plnění pracovních a služebních povinností nebo z jiných důležitých důvodů.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno právo vstupu vlastníků nebo uživatelů dotčených pozemků, pracovníků orgánů státní správy při plnění jejich povinností a právo vstupu podle předpisů o obraně státu a ochraně státních hranic.

§ 7
Plán péče o národní park a jeho ochranné pásmo

(1) V souladu s posláním národního parku (§ 2) a členěním jeho území do zón ochrany přírody (§ 4) a účelem jeho ochranného pásma (§ 11) vypracuje Správa plán péče o národní park a jeho ochranné pásmo (dále jen „plán“) zpravidla na období deseti let. Obsahem plánu je zejména stanovení dlouhodobých i krátkodobých úkolů pro ochranu rostlin a živočichů, péče o les a půdu i vzhled krajiny a sídel, zajištění vědeckovýzkumného a kulturněvýchovného využití národního parku, usměrňování a rozvoj turistiky a rekreace, zabezpečení strážní a informační služby, řešení dopravy a výstavby na území národního parku.

(2) Plán slouží jako podklad pro vlastní činnost Správy, pro územní plánování, zpracování lesních hospodářských plánů, kategorizaci a využívání zemědělské půdy i výkon státní správy na území národního parku. Může se členit do podrobnějších záměrů i na kratší časové úseky pro dílčí části (okrsky) národního parku a jeho ochranného pásma. Plán schvaluje ministerstvo po projednání s dotčenými obcemi, okresními úřady a ústředními orgány státní správy. Lhůta pro vyjádření k plánu je 30 dnů od jeho předložení.

§ 8
Řízení územní a stavební činnosti

(1) Územní rozvoj v národním parku je možný jen na základě plánu péče o národní park (§ 7) a schválené územně plánovací dokumentace, zejména územního plánu velkého územního celku Krkonoše, který vymezuje ve směrnici pro uspořádání území cíle ochrany přírody.

(2) Investoři a projektanti staveb na území národního parku jsou povinni dbát, aby architektonické řešení staveb nebo jejich změn navazovalo na charakter národního parku a jeho stavební tradice z hlediska estetického začlenění staveb do krajiny.

(3) V 1. zóně je zakázáno umisťování a povolování nových staveb kromě těch, které slouží účelům ochrany přírody.

(4) Ve 2. zóně je zakázáno umisťování a povolování nových staveb kromě nezbytných zařízení, která slouží ochraně přírody, péče o les a zemědělskou půdu, turistice, obraně státu a ochraně státních hranic, pokud s nimi předem vyslovil souhlas orgán státní ochrany přírody.

(5) Ve 3. zóně se nová výstavba a změny staveb povolují jen v případě respektování ekologických a estetických hledisek.

§ 9
Péče o les

(1) Cílem všech opatření v lesním hospodářství národního parku je dosažení přirozené skladby porostů zcela odpovídající danému stanovišti.

(2) Lesy na území národního parku se vyhlásí za lesy zvláštního určení,[5]) pokud svým charakterem nesplňují kritéria pro vyhlášení za lesy ochranné. V lesích národního parku se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu zpracovaného v souladu s posláním národního parku (§ 2).

(3) V lesním hospodářském plánu na území 1. zóny se uplatňují jen pěstební a těžební zásahy dohodnuté s orgánem státní ochrany přírody, které zajišťují udržení nebo obnovu samořídících schopností lesního ekosystému při omezeném využití technických prostředků. Je zakázáno používat pesticidy, průmyslová hnojiva a skladovat chemické přípravky jakéhokoliv druhu s

výjimkou mimořádných okolností a nepředvídaných škod, kdy je nutno učinit potřebná opatření,[6]) a to po předchozím souhlasu orgánu státní ochrany přírody.

(4) V lesích na území 2. a 3. zóny se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu; v zájmu ochrany genofondu se podle potřeby může prodloužit doba obmýtí a délka obnovní doby. Při obnově porostů je nutno zajistit a využívat především přirozenou skladbu dřevin a přirozenou obnovu lesa. Připouští se použití běžné těžební technologie s vyloučením těžkých těžebních strojů.

§ 10
Zemědělství

(1) Zemědělská půda se v národním parku využívá zejména jako louky a pastviny pro extenzivní chov dobytka. Není dovoleno používat těžké zemědělské stroje zhoršující fyzikální vlastnosti půdy.

(2) Při zemědělském hospodaření v 1. a 2. zóně národního parku je zakázáno:
– hnojit průmyslovými hnojivy, aplikovat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady,
– používat pesticidy mimo selektivní hubení šťovíku,
– provádět rychloobnovu drnu a změnu kultury zemědělského pozemku na ornou půdu,
– provozovat a budovat stavby pro ustájení dobytka s kapacitou zástavu větší než je ekologická únosnost dané lokality.

(3) Při zemědělském hospodaření ve 3. zóně národního parku je zakázáno:
– hnojením překračovat přirozenou produkční schopnost porostů, která odpovídá ekologicko-výrobním podmínkám,
– používat pesticidy jako náhradu za vhodnější ekologické postupy kromě případů hrozícího nebezpečí kalamit a přemnožení škůdců.

§ 11
Ochranné pásmo

(1) Účelem ochranného pásma národního parku (dále jen „ochranné pásmo“) je zabezpečení území národního parku a jeho krajinářských a přírodních hodnot před rušivými vlivy okolí. Územní vymezení ochranného pásma je obsaženo v příloze č. 3 tohoto nařízení.

(2) V ochranném pásmu není dovoleno provádět hospodářskou, stavební a jinou činnost, která by byla v rozporu s účelem ochranného pásma, zejména:

a) provádět stavební činnost, která by byla v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací,

b) znečišťovat vodní toky a ostatní povrchové vody,

c) znečišťovat vzduch exhaláty,

d) umisťovat a zřizovat trvalé a dočasné skládky odpadů mimo vyhrazená místa,

e) tábořit a zakládat ohně mimo vyhrazená místa.

(3) Orgány státní správy vydávají rozhodnutí a činí opatření, pokud se dotýkají ochranného pásma, se souhlasem orgánu státní ochrany přírody a po předchozím projednání se Správou, zejména jde-li o:

a) projednávání územně plánovací dokumentace nebo územně plánovacích podkladů,

b) projednávání investičních záměrů a schvalování přípravné a projektové dokumentace všech staveb a báňských děl a o průzkumy, které vyžadují zemní práce, i když k nim není třeba povolení, a o meliorační výstavbu, a to i v případech, že je prováděna neinvestičním způsobem (např. v rámci údržby),

c) územní řízení, povolování staveb, změn staveb a udržovacích prací, povolování terénních úprav, prací a zařízení,

d) změny hranic zemědělského půdního fondu nebo lesního půdního fondu,

e) přípravu směrnic týkajících se hospodaření v zemědělství včetně projektů souhrnných pozemkových úprav a lesních hospodářských plánů,

f) vydávání souhlasu k umisťování a zřizování skládek odpadů,

g) povolování táboření a parkování motorových vozidel a obytných přívěsů,

h) pořádání hromadných sportovních a turistických akcí.

(4) Při ochraně strojů a keřů rostoucích mimo les na území ochranného pásma se postupuje podle zvláštního předpisu.[4]) Povolení ke kácení lze vydat jen po projednání se Správou.

§ 12
Závěrečná ustanovení

Zrušují se:

a) vládní nařízení č. 41/1963 Sb., o zřízení Krkonošského národního parku,

b) vyhláška ministerstva školství a kultury č. 42/1963 Sb., kterou se vydává statut Krkonošského národního parku,

c) nařízení vlády ČSR č. 58/1986 Sb., o ochranném pásmu Krkonošského národního parku.

§ 13
Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

v z. Vlasák v. r.

Príloha č. 1

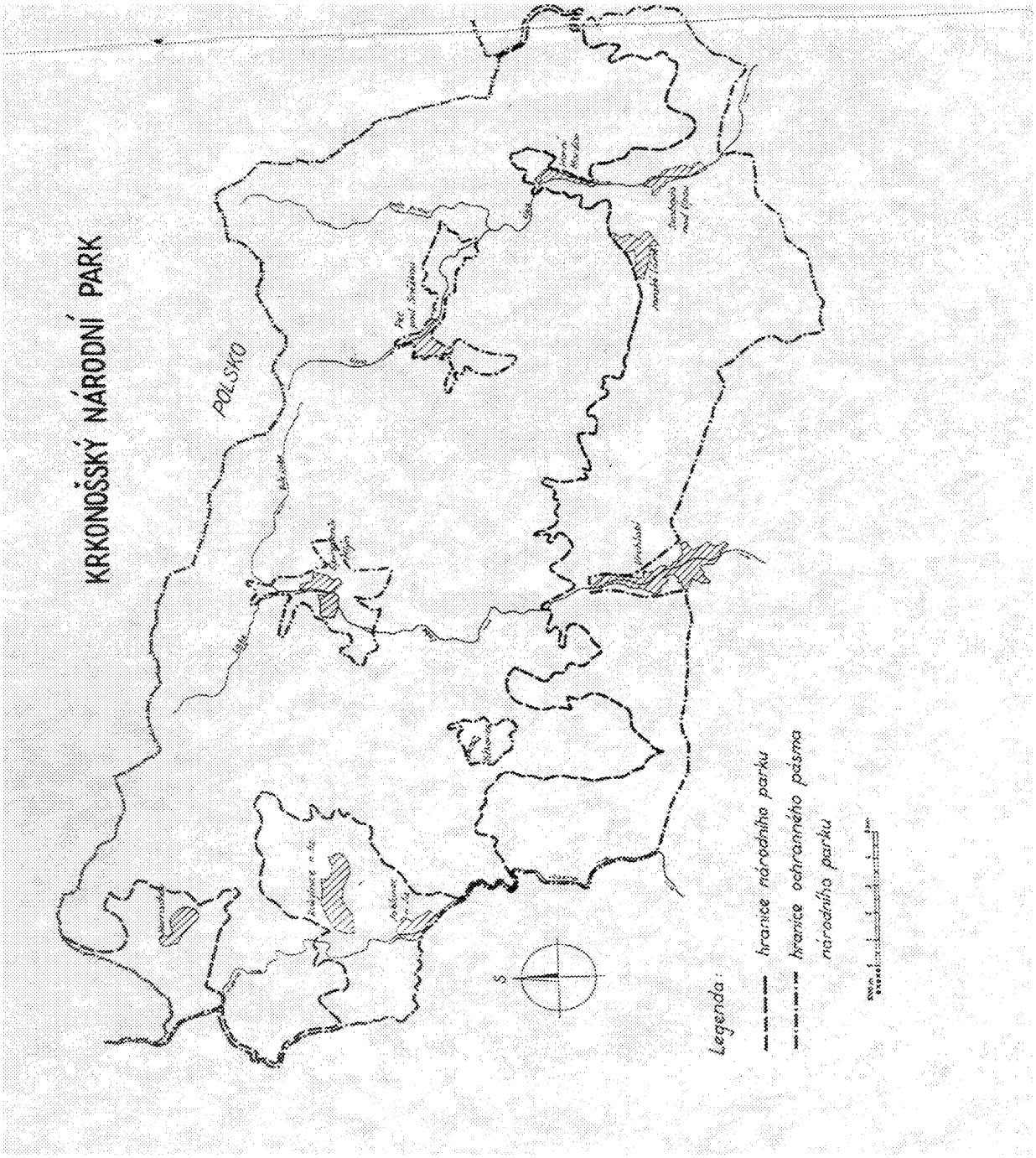
Vymezení hranic Krkonošského národního parku

Hranice národního parku vede od celnice po východním okraji silnice 1. třídy E 10 k manipulační ploše (asi 0,5 km severně od Harrachova), ze které odbočuje po svážnici k říčce Kamenici. Odtud proti proudu Kamenice po levém břehu až po odvozní cestu „Přes tři kopce“ (Terex); po této přes Jakšín k potoku Bílá voda. Po pravém břehu Bílé vody k asfaltové turistické cestě (Harrachova cesta) a po ní ke křižovatce turistických cest u Mumlavského vodopádu. Odtud po žlutě značené turistické cestě přes Ptačinec na Rýžoviště – zde po hranici enklávy a lesních porostů, dále po vnějším okraji sjezdovky k horní stanici vleku, odtud dál po hranici lesa kolem celého Rýžoviště až k turistické sjezdovce po jejím východním okraji na Čertovu horu, odtud na západ průsekem rozvodí (po hřebeni, mezi severně položenými lesními odděleními 268 a 269 a jižně položenými odděleními 270 a 271) k Mumlavě. Po pravém břehu Mumlavy k soutoku s Jizerou, odtud po pravém břehu Jizery proti toku asi 400 m, kde se odděluje na místní asfaltovou komunikaci, po které pokračuje až k Tesařovskému potoku. Dále hranice národního parku pokračuje proti toku po levém břehu asi 1,8 km až na asfaltovou místní komunikaci, po ní na západ asi 150 m a dál na jih po hranici lesních a lučních porostů okolo vrchu Hvězda až po asfaltovou komunikaci z Příchovic (žlutě značená turistická cesta) a po ní asi 2 km přes Bílou skálu až na křižovatku s místní asfaltovou komunikací v Pasekách. Po této cestě přes Paseky severovýchodním směrem a pak jižně okolo kostela až ke křižovatce s „Planýrkou“, a po ní (modře značená turistická cesta) přibližně k severu až k potoku Havírna, po jeho pravém břehu dolů k můstku a odtud po místní komunikaci přes Jizeru do Vilémova, Vilémovem po asfaltové cestě ke křižovatce se žlutě značenou turistickou cestou a po této cestě na Studenou, zde od chaty Spolana pokračuje po modře značené turistické cestě (Janova cesta) k Ručičkám, dál po modré přes Hoření Domky k odbočce žlutě značené asfaltové cesty na Dvoračky (asi 1,5 km od Ručiček), kde tato cesta z Dvoraček již jako neznačená pokračuje na jihozápad k chatě Světlanka, dál až na konec lesa, kde hranice uhýbá na jih a je vedena po rozhraní lesních a lučních porostů přes Huťský potok až na místní komunikaci směřující Rokytnem na jihozápad k silnici 2. třídy č. 294 (Rokytnice – Rezek), z této silnice asi po 50 m odbočuje na jih na další místní komunikaci, která se asi po 350 m opět napojuje na tuto silnici, po ní pokračuje až k odbočce do Františkova. Po františkovské silnici 3. třídy č. 0142 je hranice vedena až na státní silnici 1. třídy E 14, kde proti ústí Františkovského potoka překračuje Jizeru na pravý břeh. Po pravém břehu Jizery pokračuje přes Hradsko až k ústí potoka Zabylý, proti jeho toku po levém břehu stoupá 1,2 km až k místní komunikaci, po které vede asi 80 m na sever, kde se lomí na jihovýchod a vede asi 330 m po hranici katastru Jestřábí a Poniklá, napojuje se na místní komunikaci, po které vede nad osadou Zabylý asi 200 m severovýchodně a po asfaltové cestě pokračuje nejprve severozápadním a pak severovýchodním směrem ke Stromkovicím v délce asi 1,1 km. Zde hranice vede po kamenité, výrazné mezi, porostlé vzrostlými stromy (ostatní plochy, pozemkové parcely č. 618, 617, 610, 607, 604, 603 a 595 v katastrálním území Jestřábí v Krkonoších) nejprve mezi lesními porosty severně a lučními jižně a pak mezi loukami asi 550 m až ke křižovatce místních komunikací na Daňkově vrchu. Po asfaltové komunikaci pokračuje odtud směrem na jihovýchod až východ, kde se po 1,3 km napojuje na silnici 3. třídy č. 28623 a pak 28620, po jejímž východním okraji pokračuje už z Jestřábí přes Roudnici až ke křižovatce se silnicí 2. třídy č. 286, po ní vede asi 0,5 km na sever, kde u mostu přes Jizerku navazuje na levý břeh potoka Cedron a proti jeho toku pokračuje do Horních Štěpanic – Prachovic, kde pokračuje proti směru toku pravostranného přítoku Cedronu až k silnici 3. třídy č. 28626 a po ní na sever asi 1,2 km do Štěpanické Lhoty, kde odbočuje na západ po místní komunikaci, až se napojí na asfaltovou zeleně značenou turistickou cestu, po které pokračuje severozápadně Beneckem pod Jindrovou skálou až k hranici lesních porostů (asi po 2 km od Poustky), po této hranici lesních porostů (severně silnice 3. třídy č. 28626) až k místní asfaltové komunikaci (žlutě značená turistická cesta) směřující jihojihozápadně na silnici 3. třídy č. 28626, po ní až na Křížovky, kde odbočuje po místní komunikaci přes Podžalí.

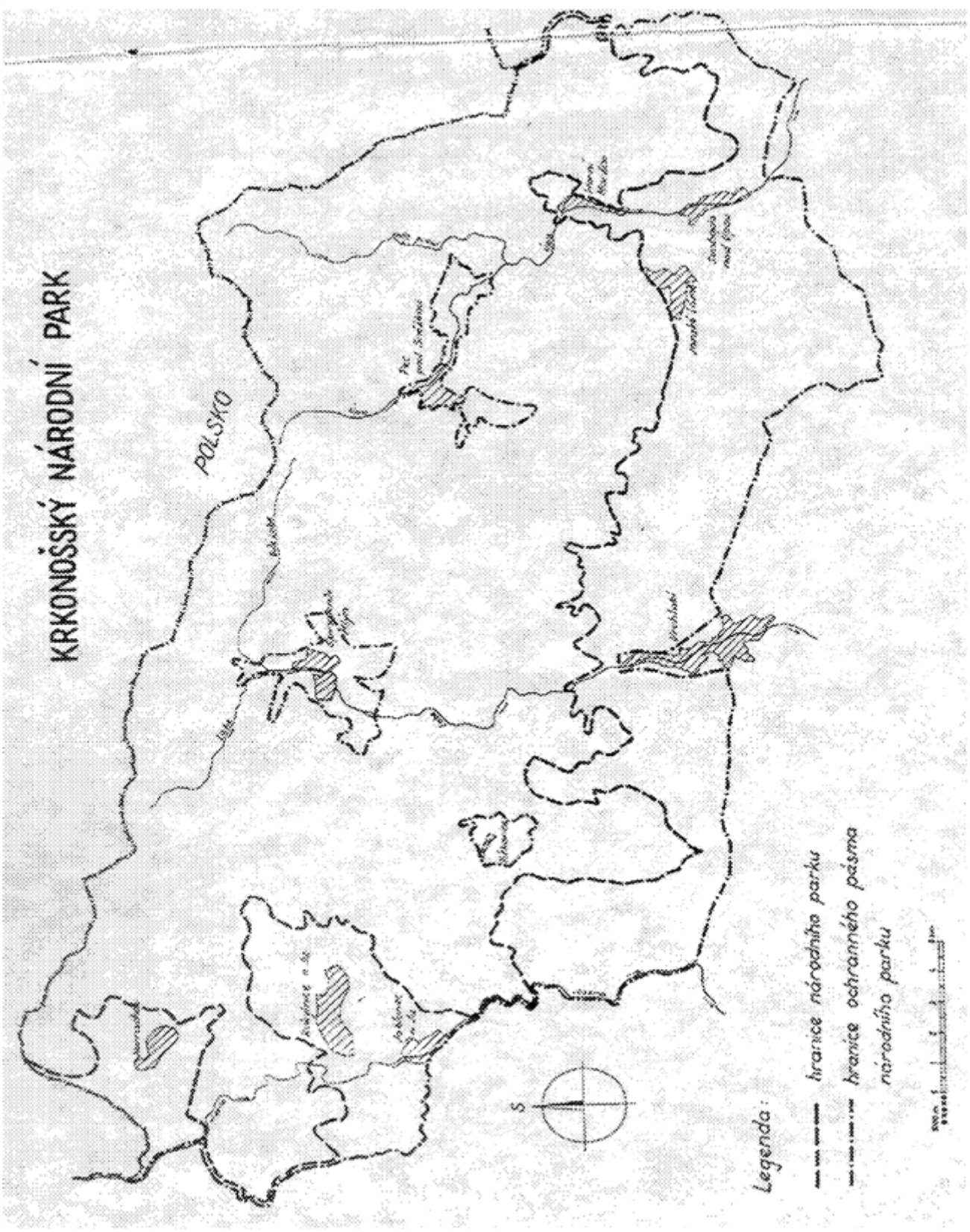
V Podžalí vybočuje hranice přibližně západním směrem po vnějším kraji turistické sjezdovky na Přední Žalý a vrací se po severním okraji druhé sjezdovky na výše uvedenou komunikaci, po které pokračuje až k Šindelové strouze. Po pravém břehu vede dolů do Herlíkovic, zde asi 80 m po místní komunikaci na severozápad k pravému břehu Labe, po němž proti směru toku až k jezu, přes který vede hranice na silnici 2. třídy č. 295 a po východním kraji této silnice pokračuje asi 1 km na jih, kde odbočuje po náhonu k bývalé továrně a asi po 250 m opět odbočuje, tentokrát po hranici lesních a lučních porostů přibližně na východ až na místní asfaltovou komunikaci (červeně

značená turistická cesta, zvaná Kamenná cesta), ke Strážnému. Asi po 0,7 km navazuje na silnici 3. třídy č. 2956, po které vede do Strážného. Zde odbočuje asi po 350 m na východojihovýchod po místní asfaltové komunikaci (žlutě značená turistická cesta) na enklávu Vápenice, kde se stáčí směrem severovýchodním po katastrální správní hranici obce Dolní Dvůr přes Klínový potok, Luisino údolí a dále po spodní hranici lesa nad zástavbou Dolního Dvora pokračuje přes údolí Kotelského potoka až do Hádku. Přechází Zlatý potok a dále vede po správní katastrální hranici Dolního Dvora až k Bönischovým boudám; pokračuje kolem enklávy těchto bud a odtud opět po spodní hranici lesa do údolí Černého Dolu. Zde odbočuje směrem severním po asfaltové lesní cestě až k hájovně kde se stáčí zpět k jihu a po druhé straně údolí po spodní hranici lesa až nad obec Černý Důl; dále sleduje spodní hranici lesa směrem východním až ke státní silnici 2. třídy č. 297. Po její levé straně pokračuje k Hoffmanovým boudám, za kterými odbočuje vlevo po asfaltové lesní cestě až nad Jánské Lázně. Odtud po spodní hranici lesa a dále po cestě vedoucí podél boudy u Modrých kamenů pokračuje až na okraj lesa nad obec Dolní Maršov. Odtud po spodním okraji lesa nad městem Horní Maršov do údolí Temného dolu, kde se stáčí severozápadním směrem podél řeky Úpy až ke stavidlu vodního náhonu. Podél tohoto náhonu přechází přes státní silnici 2. třídy č. 296 na druhou stranu údolí a po spodní hranici lesa nad zastavěnou částí obce až do údolí Albeřického potoka; z vrstevnice 620 m dále po hranici katastrální parcely Horní Maršov 530 pokračuje přes silnici vedoucí od Dolních Lysečin na protější svah. Opět po spodní hranici lesa na Mílův kopec (kóta 709,2), kde přechází po katastrální hranici – Dolní Lysečiny č. 153 zemědělskou půdu a dále po spodní hranici lesa směrem jižním nad horní zástavbou Horního Maršova až po Maršov II, kde se hranice prudce stáčí do svahu směrem východním podél lesa až k vrstevnici 740 m n. m. Odtud pokračuje k jihu až na lesní asfaltovou cestu nad Sluneční strání, po které vede dále do Antonínova údolí a podél Sejfského potoka až k hájovně. Od ní se prudce stáčí směrem severním a podél lesní silnice přes Zlatý potok pokračuje směrem východním; v nadmořské výšce 600 – 640 m obchází Sklenařovický vrch směrem severním a dále po stejné cestě stoupá do nadmořské výšky 760 m, kde vychází z lesních porostů nad Vernírovicemi. Pokračuje stále směrem severním po spodní hranici lesa, sestupuje podél sjezdovky do Prkenného dolu, překračuje Sněžný potok a pokračuje po spodní hranici lesního výběžku pod silnici; pod Žacléřským zámkem se vrací zpět na komunikaci 2. třídy č. 300 a dále po spodní hranici lesa na západním okraji Žacléře a obcí Bobr až ke státní hranici mezi ČSFR a PLR.
Celková rozloha Krkonošského národního parku činí 36 300 ha.

Příloha č. 2

KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK
POLSKO
Legenda:
hranice národního parku
hranice ochranného pásma národního parku

Příloha č. 2

KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK
POLSKO
Legenda:
hranice národního parku
hranice ochranného pásma národního parku

Příloha č. 3

Ochranné pásmo Krkonošského národního parku

Hranice ochranného pásma na západě začíná u celnice a po státní hranici s Polskou lidovou republikou pokračuje až k Jizeře. Po pravém břehu ve směru toku vede až pod závod Cutisin v Kořenově, kde napojením na místní komunikaci navazuje na hranici národního parku. Znovu začíná hranice ochranného pásma na křižovatce místních asfaltových komunikací v Pasekách nad Jizerou u hranice národního parku. Je vedena po žlutě značené asfaltové turistické cestě směrem na jih až k silnici 2. třídy č. 290, po jejímž východním okraji pokračuje až na křižovatku ve Sklenařovicích, odkud vede po silnici 3. třídy č. 29058 (severní okraj) až do Jablonce nad Jizerou. Zde pokračuje po východním okraji silnice E 14 až k železničnímu přejezdu a po železniční trati na pravý břeh Jizery; po něm až k vtoku Františského potoka z levé strany, kde navazuje na hranici KRNAP. Dále hranice ochranného pásma začíná u hranice KRNAP na pravém břehu Jizery v Maříkově proti vtoku potoka Zabylý, po Jizeře pokračuje až do Sytové po soutok s Jizerkou. Pokračuje po pravém břehu Jizerky až do Hrabačova po soutok s potokem Hatina. Po pravém břehu tohoto potoka až k můstku na silnici 1. třídy E 14, kde hranice přechází na severní krajnici vozovky a po ní pokračuje až k Vrchlabí, kde je vedena po obchvatu k silnici u Tesly, kde pokračuje po hranicích intravilánu města Vrchlabí na sever, stáčí se na jih a na východní straně města odbočuje po místní komunikaci k „Finančníku“, která se napojuje na silnici 1. třídy E 14. Dále pokračuje stále po levé straně této státní silnice směrem východním přes obce Prostřední Lánov a Čistou, kde se podél komunikace stáčí směrem jihovýchodním do obce Rudník. Z této obce pokračuje dále severovýchodně přes obce Javorník a Hertvíkovice až do Mladých Buků, kde přestává sledovat komunikaci 1. třídy E 14 na křižovatce silnic z Hertvíkovic, Trutnova a Svobody a přechází tuto křižovatku na levou stranu železniční tratě Svoboda – Trutnov. Tu potom sleduje až za železniční stanici Kalná Voda na železniční přejezd s komunikací 2. třídy č. 300. Po levé straně této komunikace pokračuje od železničního přejezdu směrem severním přes obce Babí až do Prkenného Dolu, kde se napojuje na hranici KRNAP.

Centra cestovního a turistického ruchu jsou zařazena do ochranného pásma. Hranice mezi ochranným pásmem a národním parkem probíhají v jednotlivých centrech následovně:

Špindlerův Mlýn

Hranice je vedena po silničce na koruně přehrady (údolní nádrž Labská), dál se napojuje na silnici 2. třídy 295, z níž asi po 50 m se odpojuje na starou silnici. Zde odbočuje po výrazné lesní cestě na západ, na jižní okraj enklávy Labská, kde se napojuje na asfaltovou komunikaci („plynovod“), po níž vede asi 0,5 km na severozápad až k potoku, po jehož levém břehu stoupá proti proudu rovněž asi 0,5 km, až se napojí na lesní asfaltovou cestu. Po ní pokračuje asi 0,7 km severovýchodně k vnějšímu okraji turistické sjezdovky, po něm k horní stanici vleku a po trase vleku dolů zpět na cestu, která vede po rozhraní lesních a lučních porostů na enklávě Labská a po 200 m pokračuje lesem, kde se napojuje na zeleně značenou turistickou cestu, po které vede až na Bedřichov. Dále pokračuje po svážnici asi 1 km směrem severovýchodním až k jihozápadnímu kraji sjezdovky na Medvědín. Po této sjezdovce vede nahoru k horní stanici lanovky, kde se stáčí po severovýchodním kraji druhé sjezdovky dolů a napojuje se na turistickou asfaltovou modře značenou cestu k Dívčím lávkám, kde přechází po můstku Labe a před boudou Myslivna odbočuje po severním kraji silnice 2. třídy č. 295, z níž se stáčí na jih po žlutě značené turistické cestě do Špindlerova Mlýna. Z této cesty hranice odbočuje za Bílým Labem lesním průsekem jihovýchodně orientovaným na žlutě značenou turistickou cestu (Dřevařská). Po ní vede hranice k východnímu okraji Špindlerova Mlýna, kde odbočuje po asfaltové komunikaci na jihovýchod nad enklávu Svatý Petr; asi po 400 m se napojuje na svážnici nad Svatým Petrem. Z této po 1,1 km schází přímo na jih výraznou terénní depresí nejprve lesem a pak enklávou Svatý Petr až na dolní místní

komunikaci, po ní pokračuje na východ asi 180 m, kde po napojení na silnici 3. třídy č. 2958 pokračuje na západ asi 900 m až k můstku přes Dolský potok. Po pravém břehu stoupá nahoru k dolní svážnici, po které směrem na západ po 250 m navazuje na východní okraj turistické sjezdovky. Po kraji sjezdovky směřuje nahoru k horní stanici lanovky, zde se stáčí po západním okraji další turistické sjezdovky přes Pláň a Hromovku, kde se napojuje na lesní cestu. Po této cestě pokračuje až k hranici k. ú. Špindlerův Mlýn a Labská. Po této hranici směřuje dolů k účelové asfaltové komunikaci u přehrady, po které je okruh uzavřen na koruně přehrady.

Vítkovice

Hranice je vedena po pravém břehu Jizerky od mostu na silnici 2. třídy č. 294 směrem na jih v úseku dlouhém asi 1,1 km, kde přechází na levý břeh na rozhraní lesních a lučních porostů a dál na silnici č. 286, z níž odbočuje na jihovýchod po hranici lesa až k Hamerskému potoku. Po pravém břehu potoka se vrací na východní kraj silnice, z ní po můstku přes Jizerku přechází směrem jihovýchodním na místní komunikaci a náhon za továrnou Seba a znovu přechází přes Jizerku na silnici.

Asi po 100 m odbočuje na severozápad po hranici katastrálního území Vítkovice a Křížlice a Vítkovice a Jestřábí v Krkonoších až na místní asfaltovou komunikaci. Po té pokračuje Pasekami na severozápad až na křižovatku asfaltových cest západně od Aldrova. Odtud vede severně po asfaltové komunikaci Vítkovicemi (část je žlutě značená turistická cesta), až se napojí na silnici č. 294; po ní pokračuje asi 200 m a odbočí na východ na účelovou komunikaci. Od ní pokračuje jihovýchodně a dále po severovýchodní hranici lesních a lučních porostů až na silnici č. 294, po které vede na sever až k můstku přes Jizerku.

Pec pod Sněžkou a Velká Úpa

Hranice obcí Pec pod Sněžkou a Velké Úpy s KRNAP jsou vymezeny následovně:

Z údolí Úpy je vlevo hranice vedena podél lesa příkře do svahu na enklávě Vavřincova dolu až k místní komunikaci, po které pokračuje severním směrem nad zástavbou Velké Úpy do Javořího dolu; překračuje Javoří potok a po spodní hranici lesa směrem severozápadním pokračuje až k cestě, která tvoří hranici a vede na enklávu Stráň. Dále podle sjezdovky na Velké pasece navazuje směrem jihozápadním na lyžařskou cestu na Vysoký svah. Pokračuje podél této enklávy až k Pražské boudě, za kterou se prudce stáčí k západu a po správní katastrální hranici Pece pod Sněžkou a dále po cestě a hranici enklávy sestupuje do Vlčího dolu, kde po překročení Vlčího potoka pokračuje po asfaltové komunikaci, podél trasy vleku a obchází enklávu Hnědého vrchu. Odtud po místní komunikaci schází do údolí Zeleného potoka a po spodní hranici lesa nad zástavbou Malé a Velké Pláně klesá do údolí Úpy.

Pokračuje po cestě vedoucí do Obřího dolu a za silniční odbočkou přechází řeku Úpu a po jejím levém břehu za retenční nádrží sleduje spodní hranici lesa; přetíná lanovku na Portášovy boudy a dále vede až na Janovy boudy. Odtud sestupuje po cestě a hranici parcel kolem kaple na okraj lesa na enklávu Přední Výsluní a po spodní hranici lesa dále až k řece Úpě, kde končí.

Celková rozloha ochranného pásma Krkonošského národního parku činí 18 400 ha.

1) § 38 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

2) Vyhláška č. 54/1958 Ú.l., kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany.

3) § 24 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti.

4) Vyhláška MK ČSR č. 142/1980 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o ochraně stromů rostoucích mimo les, o postupu při výjimečném povolování jejich kácení a o způsobu využití dřevní hmoty z těchto stromů.

5) § 3 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

6) § 21 zákona ČNR č. 96/1977 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.